

LA NECESSITAT D'UNA FUNCIO PÚBLICA LOCAL ESTABLE I PROFESSIONALITZADA. RECLAM PER LA DESCENTRALIZACIÓ DE LA GESTIÓ DELS FUNCIONARIS D'ADMINISTRACIÓ LOCAL AMB CARÀCTER ESTATAL A CATALUNYA

1.- La regulació inicial a l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic (EBEP)

El març de 2007, es va aprovar l'EBEP. En la seva disposició addicional segona es va substituir íntegrament la normativa reguladora vigent fins aleshores dels funcionaris d'administració local amb habilitació de caràcter nacional (FALHN). La Disposició Derogatòria Única derogava els articles 92 i el capítol III del Títol VII (articles 98 i 99) de la Llei de Bases de Règim Local 7/1985, de 2 d'abril (LRBRL), i el capítol III del Títol VII (articles 158 a 166) del Text Refós de les disposicions legals vigents en matèria de règim local, aprovat per RDL 781/1986, de 18 d'abril (TRRL), que són precisament els que feien referència a aquells.

El text final, pel que fa als FALHN, va ser fruit de les negociacions entre les forces polítiques, les aportacions i negociacions del “*Consejo General de Colegios de Secretarios, Interventores i Tesoreros de Administración Local*” (COSITAL). L'EBEP, més que aportar novetats en el règim jurídic dels actuals FHE, el que va provocar és una forta descentralització en les Comunitats Autònomes (CCAA). Es van mantenir les funcions com a necessàries i estructurals, així com l'habilitació i la competència bàsica estatal. Però, es va traspasar a les CCAA el desenvolupament del seu règim jurídic: creació, classificació, supressió, oferta pública d'ocupació, selecció, provisió i situacions administratives.

Un dels punts més conflictius i que més desconfiança provocava en el col·lectiu era el de l'oferta pública d'ocupació. Finalment, en el punt 4, aquesta es deixava en mans de les CCAA. Aquest sistema tenia un punt positiu, també reivindicat per part del col·lectiu, sobretot els representants catalans. Amb el sistema anterior, la convocatòria pública corresponia a l'Estat, i les places es repartien pel territori en proporció a les sol·licituds dels aspirants. Les CCAA amb escassa tradició “opositora” (com el cas de Catalunya), sortien perjudicades per aquest sistema, provocant una gran quantitat de places sense cobrir i, per tant, cobertes interinament. El fet de passar la competència a les CCAA, si aquestes actuaven responsablement, suposava adequar les ofertes públiques a les necessitats reals del territori. Però, no totes les CCAA van actuar responsablement.

Cal afirmar que Catalunya va ser la CCAA que més places va convocar de tot l'Estat espanyol (en els anys de vigència de la DA 2a EBEP), actuant amb gran dosis de responsabilitat en aquest sentit, i demostrant que, amb l'actuació responsable, aquest règim resol de forma més satisfactòria les necessitats reals del territori per a la cobertura de llocs de treball reservats a FALHN. En els 4 anys d'exercici de competències es van convocar 423 places, d'acord amb la següent distribució (quadres d'elaboració pròpia):

Oferta pública ocupació Catalunya:

Any OPC	Secretaria-intervenció	Secretaria Entrada	Secretaria superior	Intervenció-Tresoreria entrada	Intervenció-Tresoreria superior	TOTAL
2009	50	17		44		111
2010	50	15		35		100
2012	40	15	5	35	5	100
2013	40	18	12	30	12	112
TOTALS	180	65	17	144	17	423

Si es compara aquest quadre amb els quatre anys posteriors d'oferta pública que es van convocar a Espanya, es pot apreciar en el següent quadre com, proporcionalment, és clarament inferior a l'efectuada per Catalunya. També es pot constatar com a Catalunya es va donar prioritat a la subescala de secretaria-intervenció, i a Espanya a la d'intervenció-tresoreria, categoria d'entrada:

Any OPC	Secretaria-intervenció	Secretaria Entrada	Secretaria superior	Intervenció-Tresoreria entrada	Intervenció-Tresoreria superior	TOTAL
2014	90	30		131		251
2015	115	35	20	125	45	340
2016	145	75		195		415
2017	150	100	22	148	30	450
2018	200	68	60	90	60	478
2019	200	30	50	190	30	500
TOTALS	900	338	152	879	165	2434

En conclusió, l'EBEP va efectuar una important descentralització del règim jurídic dels FALHN, reservant-se el règim jurídic bàsic de l'habilitació estatal; les funcions mínimes necessàries encomanades a aquests funcionaris; els sistemes de provisió; les titulacions i programes mínims d'accés; els criteris bàsics de la selecció i deixant la resta pel desenvolupament autònom. I aquest va ser un model molt exitós, al menys per Catalunya. Catalunya va ser la CCAAS que es va prendre més seriosament i responsable aquest nou règim descentralitzat. De fet la manca de compromís i de desenvolupament

efectuat per la resta de les CCAA, sobretot pel que fa a selecció de nous FALHN, va ser el que va provocar la reacció centralitzadora posterior. O sigui, no va ser una reacció contra el desenvolupament d'una competència per part de Catalunya, sinó com una reacció a la manca de responsabilitat de la resta de CC AA.

Aquest règim va tenir una durada curta, a partir de propostes de regulacions molt més conservadores, retornant la regulació completa cap a l'Estat i desaperant les CCAA de qualsevol competència en relació a aquests funcionaris, excepte les simplement executores. Aquest pas enrere que es va concretar el desembre de l'any 2013 amb la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'administració local (LRSAL).

2.- La centralització provocada per la LARSAL

La nova regulació dels FALHN que es desprèn de la LRSAL suposa una centralització absoluta, fins i tot superior a les previsions inicials de la LRBRL del règim d'aquests funcionaris. La nova regulació comporta que qüestions com la selecció i la formació, que abans de l'EBEP s'efectuaven de forma descentralitzada per les diferents comunitats autònomes, se centralitzin de nou a l'Estat, modificant una actuació que s'havia demostrat correcta i exitosa. I això, sense cap motivació específica. A partir de l'entrada en vigor de la LRSAL, tots els processos selectius, inclosos els cursos selectius, es desenvolupen de forma centralitzada a Madrid.

Es pot constatar com, proporcionalment, Catalunya en surt greument perjudicada, ja que havia actuat amb la responsabilitat necessària amb una política real de selecció proporcionada per a poder cobrir les places vacants.

Fruit d'aquesta situació actualment a Catalunya hi ha una gran demanda de Secretaris, Interventors i Tresorers, i moltes places vacants, sense cobrir, generant-se una forta manca d'assistència professional a molts municipis, en una regulació normativa cada vegada més complexa i que provoca cada vegada una major desprofessionalització de les funcions.

3.- L'aplicació a Catalunya del règim jurídic previst pel País Basc.

La disposició final 1a. de la Llei 22/2021, de 28 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per l'any 2022, modifica l'apartat 7 de la disposició addicional 2a. LRBRL, en el següent sentit:

«7. En el ámbito de la Comunidad Autónoma del País Vasco, la normativa reguladora de los funcionarios de Administración local con habilitación de carácter nacional prevista en el artículo 92.bis y concordantes de esta Ley, se aplicará de conformidad con la disposición adicional primera de la Constitución, con el artículo 149.1.18ª de la misma y con la Ley Orgánica 3/1979, de 18 de diciembre, por la que se aprueba el Estatuto de Autonomía para el País Vasco, teniendo en cuenta que todas las facultades previstas en el citado artículo 92.bis

respecto a dicho personal serán asumidas en los términos que establezca la normativa autonómica, incluyendo entre las mismas la facultad de selección, la aprobación de la oferta pública de empleo para cubrir las vacantes existentes de las plazas correspondientes a las mismas en su ámbito territorial, convocar exclusivamente para su territorio los procesos de provisión para las plazas vacantes en el mismo, la facultad de nombramiento del personal funcionario en dichos procesos de provisión, la asignación del primer destino y las situaciones administrativas.»

La referència als drets històrics dels territoris forals, s'entén més formal que no pas com excusa d'habilitació legal i més tenint en compte el caràcter bàsic de la LRBRL, al qual s'hi afegeix una excepció. A això s'hi suma el fet que no hi ha normativa prèvia a la constitució sobre el règim jurídic d'aquests funcionaris al País Basc. És més, el País Basc ni tant sols va desenvolupar normativament el règim jurídic dels FALHN en desenvolupament de la regulació fixada a l'EBEP, com sí ho van fer altres CCAA com ara Catalunya que va aprovar i encara no ha derogat el Decret 195/2008, de 7 d'octubre, pel qual es regulen determinats aspectes del règim jurídic del personal funcionari amb habilitació de caràcter estatal de les entitats locals de Catalunya. Per tant, hauríem d'interpretar que aquesta remissió als drets històrics no és justificativa.

L'article 149.1.18 de la Constitució, és plenament aplicable a tot l'Estat Espanyol. Pel que fa a l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, l'article 160 regula la competència exclusiva en matèria de règim local, i l'article 136 la referent a la funció pública, de forma més àmplia que la prevista pel País Basc.

4.- Per aquest motiu reclamem:

1. Aconseguir un sistema que doti de la professionalització requerida per a les administracions locals catalanes tendent a la cobertura de totes les places necessàries de secretaria-intervenció, secretaria, intervenció i tresoreria de les corporacions locals de Catalunya.
2. Que les entitats municipalistes i aquelles forces polítiques catalanes que aspirin a tenir un municipalisme fort, autònom i professionalitzat, reclamin a l'Administració General de l'Estat la descentralització del règim jurídic dels FALHN a Catalunya, de forma similar a l'efectuada amb el País Basc.
3. Que es tramiti i s'aprovi una modificació de la LRBRL que prevegi en una disposició inicial un règim específic per Catalunya que possibiliti que la Generalitat reguli i exerceixi les funcions referents a l'oferta pública d'ocupació, selecció, provisió de llocs de treball i situacions administratives dels FALHN